

Той избралъ нѣколко души измежду емигрантитѣ, които щѣлъ да испраща по различни пунктове по пограничните мѣста, отъ гдѣто да поддържатъ агитация въ българското население да не плаща данѣкъ, а когато го насилатъ, то да възстане. Биле назначени даже и чачалици на пунктоветѣ, както и тѣхни помощници, единъ отъ които — въ помощъ на Горанова — билъ назначенъ обвиняемия. Когато агитаторитѣ биле вече готови да тръгнатъ по мѣстата си, въ Цариградъ дошелъ и се спрѣлъ въ тамошния русскій мѣнастиръ капитанъ Набоковъ. Едновременно пристигналъ съ четата си и капитанъ Бояновъ, който се връщалъ отъ несполучливото си появяване въ Старо-Загорския окръгъ. Въ това врѣме комитетътъ измѣнилъ взетото си първоначално рѣшение и постановилъ да се образува чета отъ 70 — 100 челоѣка, подъ командата на Набокова и Боянова. Незабавно тръгнали и приготовления; закупило се оружје, наелъ се единъ малѣкъ грѣцки параходъ, зарѣчано било на емигрантитѣ да се държатъ по мѣстата си готови; нѣкого си Ставри Дражевъ повикали отъ Одринъ и му зарѣчали да пригответи 20 души хора, заедно съ които да откъва навлизанието на четата въ България и да се присѣдини къмъ нея. На урѣченото врѣме (на 23 Декемврий 1889 год. вечерята) наетия параходъ, заедно съ четата и товарътъ ѣ, съ припаси и оружје, тръгналъ отъ Цариградъ и пристигналъ на българския брѣгъ при мѣстното тѣта „Атъ Ломанъ“, отъ гдѣто четата тръгнала на вѣтрѣ, съ цѣлъ да подига по селата възстание, вербува въ рѣдоветѣ си способното да носи оружје население, и по такъвъ начинъ да се нападне и завладѣе градътъ Бургасъ. Обаче случило се така, че планътъ имъ не можалъ съвсѣмъ да се изпълни. Отъ селата, прѣзъ които минали, никой не влѣзълъ въ състава на четата имъ и нейната численность си останала таквазъ, каквато и потеглила отъ Цариградъ, а именно: 46 човѣка, отъ които 29 души черногорци, русинътъ Набоковъ и 16 души българи, въ това число и обвиняемия. Случило се още, че въ едно село ги видѣлъ единъ стражаръ, който избѣгалъ да занесе новината за тѣхното появяване, въ Бургасъ. Всичко това е подѣйствувало на четата не особно благоприятно, — що я и заставило да размисли и вземе мѣрки за собствената си безопасность. За такава една мѣрка било рѣшено да се побърза и завземе позиция на мѣстността, називаема „Подъ“, на която е можало да се задържи четата най-дълго врѣме, въ случай че се испрати